

[Statsministeren.]

Jeg takker som sagt for de udtalelser, der er faldet om, at udvalget vil prøve på mellem anden og tredje behandling at nå et resultat, sådan at ændringerne i naturfredningsloven kan gennemføres i så vidt mulig enighed her i tinget. Fuldstændig enighed kan der ikke opnås efter den tale, som det ærede medlem hr. Iver Poulsen holdt. Det ærede medlem mente jo, at jeg i hvert fald i dette tilfælde — det var et forbehold — ikke gjorde en røverkule af mit hjerte. Nu er jeg mig ikke bevidst, at det er noget særlig karakteristisk for mig at gøre en røverkule af mit hjerte; jeg har måske et par gange været tilbøjelig til det, når jeg skulle svare det ærede medlem hr. Iver Poulsen; jeg ved ikke, om jeg skulle opretholde den tradition.

Det ærede medlem står fast på ejendomsretten og siger, at folk skal have lov til at bo, hvor de vil. Ja men hvad ville resultatet blive af denne stærke fastholden af ejendomsretten? Lad os f. eks. tage udviklingen her i hovedstaden. Det viser sig jo, at i slutningen af forrige århundrede og begyndelsen af dette var den store almindelige befolkning, selv om den godt kunne have lyst til lys og luft, nødt til at bo i ejendomme på Nørrebro og Vesterbro, der blev slumkvarterer, og hvor der ikke var megen lys og luft. Men der var naturligvis en ganske lille del af befolkningen, der under beskyttelse af ejendomsretten kunne placere deres bopæl, hvor de havde lyst, langt borte fra byen — vi kan tænke på forholdene op langs Strandvejen. Det har gjort, at hele adgangen til Øresund op langs Strandvejen har været spærret gennem snart mange år. Først efter at man gennem fredningsager og andet har sat ind, har man under betydelige omkostninger kunnet slå hul i denne mur. Den udvikling har mit parti lært af. Hvis det ærede medlem kalder det socialisme, har jeg ikke spor imod det. Vi har lært så meget af det, at vi mener, man bør undgå noget tilsvarende også længere ude. Det er noget af baggrunden for de bestemmelser, der foreslås.

I øvrigt glædede det mig at høre fra de andre ærede ordførere, at man er tilhænger af det lovforslag, vi her søger at få gennemført i enighed, og at man også mener, at det er tiltrængt med en kommissionsbe-

handling af disse og måske også af andre ting. Jeg kan da også give tilsagn om, at der bliver nedsat en sådan kommission.

Ib Thyregod: Kun en kort bemærkning. Jeg vil blot sige til den højtærede statsminister, at jeg synes ikke, det er rimeligt at drage den sammenligning, ministeren drog til sidst vedrørende forholdene i byområder og de forhold, vi taler om her, hvor vi alle er enige om at der skal foretages en planlægning.

Jeg vil gerne spørge den højtærede statsminister, om han er enig i det, den højtærede boligminister tidligere har været inde på, at det vil være rimeligt inden for en kortere tid at koordinere hele den lovgivning, der her er tale om, byplanlægning, fredningslovgivning og de andre bestemmelser, jeg har nævnt, så at man finder frem til et rimeligt samarbejde mellem de pågældende myndigheder og der ikke fremover bliver tale om en række forskellige bestemmelser i en række forskellige love vedrørende disse områder.

Thestrup: Det ærede medlem hr. Iver Poulsen mente ikke, at mit parti og navnlig jeg havde forsvaret ejendomsretten. Jeg tror, jeg var den første, der her i tinget rejste spørgsmålet om de erstatningsfri reguleringer og påviste, at de erstatningsfri reguleringer af ejendomsretten gik ud over rimelige grænser. Men jeg har altid anerkendt og vil altid anerkende, at de erstatningsfri reguleringer har deres egentlige område dér, hvor det gælder om at varetage befolkningens sundhedsmæssige tarv, dens sikkerhedsmæssige tarv og dens rekreative tarv. Det er det, der er grundlaget for naturfredningslovgivningen, og jeg kan ikke være enig med det ærede medlem hr. Iver Poulsen i, at der skal være uhindret ret til spekulation i naturens værdier.

Iver Poulsen: Til den højtærede statsminister vil jeg gerne sige, at min bemærkning om at gøre en røverkule af sit hjerte ikke fra min side var tænkt som en ondskafuldhed. Jeg beklager, hvis den er blevet opfattet som sådan.

Den højtærede statsminister henviste til forholdene på Strandvejen. Det er da fuldstæn-